అప్పటికే సమీర ఫ్రెండ్స్ అతని వంక బిగుసుకుపోయి భయంగా చూస్తున్నారు. చుట్టూ ఉన్నవాళ్లు వీళ్లని గమనిస్తున్నారు.

‘‘ట్రెడిషనల్‌గా రెడీ అవుదామని అనుకున్నాం కదా! కానీ, నువ్వేంటి ఇలా?’’ షాక్ తగిలినట్టుగా అన్నాడు.

సమీర ఫ్రెండ్ ఆమె చెవిలో..

‘‘సుట్టూరుగ సూడే ఒకసారి’’ అన్నది.

పక్క టేబుల్ దగ్గరున్న ఒకతను పళ్లు కొరుకుతూ చూస్తున్నాడు. బేకరీ షాపు ఓనర్ వీళ్లని తీక్షణంగా గమనిస్తూ ఫోన్ తీసి ఎవరికో కలుపుతున్నాడు.

ఈ లోకంలోకి వచ్చిన సమీర బేలగా చూస్తూ..

‘‘ఈడ్నుంచి ఎంబటే యెళ్లిపో!’’ అన్నది.

అసలేం అర్థంకానట్టు చూశాడు అతను.

‘‘నువ్వింకో ఐదు నిమిషాలు ఈడ్నే ఉంటె.. అటూ ఇటూ కల్వి పదిండ్లు కాలిపోతయి. జప్పున పో!’’ అన్నది కాస్త గట్టిగా.

చుట్టూ ఓసారి చూసి క్షణం ఆలస్యం చేయకుండా బయటికి వచ్చి కార్ స్టార్ట్ చేసుకొని వెళ్లిపోయాడు.

‘‘బేటీ.. ఏమంట?’’ అన్నాడు అనుమానంగా చూస్తూ.. పక్కనున్న వ్యక్తి.

‘‘ఏంలే కాక.. హైద్రవాద్కెంచి అచ్చిండట. ‘ఖాజీ గల్లి యాడుంటది?’ అంటే తెల్వదన్న!’’.

‘‘గంతే అనాల..’’ అని ఊరుకున్నాడు.

సమీర, ఆమె దోస్తుల కాళ్లూ చేతులు వణుకుతుంటే కాసేపు అక్కడే కూర్చొని స్థిమితపడి ఇంటికొచ్చారు.

* * *

‘అయాన్.. మీరు ముస్లింలా? నాకెందుకు జెప్ప లేదు!? నీ లాంగ్వేజ్, డ్రెస్సింగ్‌తోని ఇన్నిరోజులూ మావోళ్లనే అనుకున్న!’ అని వాయిస్ మెసేజ్ చేసి.. రిప్లయి కోసం ఎదురు చూడసాగింది.

అతని దగ్గరి నుంచి సమాధానం రాకపోయేసరికి, అతని సోషల్ మీడియా అకౌంట్లు చెక్ చేసింది. ఎక్కడా ఒక్క పోస్టు, డీపీ కూడా అతను ముస్లిం అని తెలిసేలా కనిపించలేదు.

ఇంటికి చేరుకున్న తరువాత రాత్రి పదిన్నర ప్రాంతంలో చూసుకున్న అతను..

‘‘సమీరా.. నువ్వూ నాలాగా ముస్లిం అనే ఇన్ని రోజుల్నుంచి అనుకుంటున్నా. నువ్వు ఒక్కసారి కూడా బొట్టు పెట్టుకున్నట్టు గుర్తులేదు. వేళ్లకు ఉంగరాల్లాంటివి కనిపించలేదు కదా!’ అని తిరిగి వాయిస్ మెసేజ్ పంపించాడు.

‘గవన్నీ నాకిష్టముండయి. అయినా నువ్వు మీవోళ్లందరి లెక్క మీసాలు తీసి గడ్డం ఎందుకు పెంచుకోలె?’.

‘అందరు అలా ఉండరు!’.

‘నీకు మా దేవుడి పేరు పెడితె నాకెట్ల డౌటస్తది?’.

‘అది మా వాళ్లందరూ పెట్టుకునే పేరు. గాడ్స్ గిఫ్ట్ అని అర్థం. అసలు నువ్వు మా పేరెందుకు పెట్టుకున్నావు?’.

‘అది పువ్వు పేరు. మాదాంట్లో చాలా మందికుంటది. నీ లాంగ్వేజ్ ఎందుకంత న్యూట్రల్‌గ ఉంటది?’.

‘నేను టెంత్ వరకు ఆంధ్రాలో చదివానని చెప్పా కదా. అక్కడ మా వాళ్లెవరూ ఇక్కడిలా ఉర్దూ – హిందీ మాట్లాడరు. మొత్తం తెలుగే. ఇక్కడికి వచ్చాక నా స్లాంగ్ ఎవ్వరికీ అర్థం కావట్లేదని న్యూట్రల్‌గా మాట్లాడటం అలవాటు చేసుకున్నా’.

కాసేపు ఇద్దరి ఫోన్లలో నిశ్శబ్దం రోమింగ్ చేసింది. గతంలో కలిసినప్పుడు క్లాసుకు టైం అవుతుందన్న హడావుడిలో ఒకర్నొకరు సరిగ్గా గమనించుకోలేదని అర్థం అయ్యింది. ఒకరికొకరు నచ్చారని తెలుసుకున్నాక కలవడం మాత్రం ఇదే మొదటిసారి.

‘ఐ స్వేర్ సమీరా! నువ్వు నిజంగా మావాళ్లు అనుకొనే నేను లైక్ చేశాను’.

‘నేను కుడ.. నువ్వు మావోళ్లనుకునె ఇష్టవడ్డ! నీకు చాలాసార్లు చెప్పిన కద.. నాకెంత భయమో! మూడు నెల్ల కిందట జరిగిన గొడవలల్ల ఇక్కడ ఇండ్లు బండ్లు కాలవెట్టిండ్రు!’.

‘ఇప్పుడేం చేద్దాం?’.

‘మీది అంధ్రా అని ఎట్ల చెప్పల్నో నాకిప్పటికీ సమజ్ కాదు. అసుంటిదిప్పుడు వేరే మతం అంటె.. ఇంట్ల చెప్పుడు నాతోని కాదు అయాన్’.

‘మనిద్దరం మతం పట్ల ఏదీ తలకెక్కించుకోకుండా న్యూట్రల్‌గా ఉన్నాం. పైగా ఇతర మతాల పట్ల మనిద్దరికీ గౌరవమే ఉంది. మనిద్దరం ఎవరి మతాన్ని వారు ఆరాధిస్తూ జీవితాన్ని గడపొచ్చు కదా?’.

‘అట్ల ఉండదల్గి మనం సెలబ్రిటీలం కాదు. ఆళ్లకు సొంతంగ సెక్యూరిటీ ఉంటది. మనకేముంటది? ఇక్కడ భైంసాల జరిగిన అల్లర్లల్ల రక్తాలు కారినయి, కాళ్లు చేతులిర్గినయి, తలలు వల్గినయి. పొలిటీషియన్లు, పైసలున్నోళ్లు కిందున్నోళ్లని మతం సెంటిమెంట్‌తోని రెచ్చగొడుతున్నరు. ఆళ్ల పిల్లలు మాత్రం పెద్ద సదువుల కోసం ఫారెన్ పోతున్నరు. ఈడ లొల్లి వెట్టుకొమ్మని చెప్పే మతమోల్లతోని ఆళ్లు వేల కోట్ల బిజినెస్‌లు పెడుతున్నరు. కని ఈడ మధ్యతరగతోళ్లు, కింది తరగతోళ్లు ఈ గొడవల్లల్ల పడి.. అటు పైసలు, ఆరోగ్యం, ఇటు పిల్లల సదువు లాసై కోర్టు జైళ్ల సుట్టూత తిరుగుతున్నరు. నువ్వు హైద్రబాదుల ఉండి సూస్తున్నవ్. నీకర్థం కాదు. ఈడ ఒక మతమోళ్ల దుకాండ్ల ఇంకో మతమోళ్లు అడుగువెడ్తలేరు. ఏం కొంటలేరు’.. జీరబోయిన గొంతుతో వాయిస్ మెసేజ్ పంపింది సమీర.

అయాన్‌కి పొద్దున అందరూ తనని చూసిన చూపులు గుర్తొచ్చాయి. సమీరా భయపడుతూ తనని ఎందుకు వెళ్లిపొమ్మందో అర్థమైంది. నెట్‌లో వెతికి ఫొటోలు, వార్తలు చూసి నుదుటిన వచ్చిన చెమటను తుడుచుకున్నాడు.

ఆ ప్రాంతంలో ఇరువర్గాల మధ్య గతంలో ఒకసారి గొడవలు జరిగినా సద్దుమనిగింది. కానీ, మూడు నెలల క్రితం జరిగిన అల్లర్లలో తీవ్ర ఆస్తి నష్టంతోపాటు చాలా మంది గాయపడ్డారు. 38 మందిని అరెస్టు చేసి, 66 మందిని బైండోవర్ చేసి, 26 కేసులు నమోదు చేసి, 500 మంది పోలీసులు పహారా కాస్తే తప్ప.. శాంతి భద్రతలు నెలకొనలేదన్న విషయం తెలుసుకొని హతాశుడయ్యాడు. కానీ, ఆశ చావక, సమీరకి కాల్ చేశాడు.

ఫోన్ తనలా వణికిపోతుంటే, మెల్లిగా రూమ్ తలుపు మూసేసి లిఫ్ట్ చేసింది.

‘‘అలా కాదు సమీరా! మనం బాగా కలిసిపోయాం. ఒకర్నొకరం అర్థం చేసుకున్నాం కదా!’’ అన్నాడు.

‘‘మా అమ్మానాయినకు నేనొక్కత్తే బిడ్డని. ఆళ్లని ఇడ్సవెట్టి రాను. ఆళ్లను ఒప్పిచ్చే చేసుకోవాల. ఇంకొక పదేండ్ల సర్వీసున్నది నాయినకు. అప్పటిదాక మావోళ్లు ఈన్నే ఉండాల. ఒక్యాల మావోళ్లని ఒప్పిచ్చి చేసుకున్నా.. దేశంల యాడ మతఘర్షణలైనా మనమీద కోపంతోని రెండు వర్గాల జనం మా ఇంటి మీది కొస్తరు. అగ్గే వెడ్తరో, నెత్తే వలగ్గొడ్తరో తల్సుకుంటెనే భయమైతుంది. ఇప్పుడు కీడు దినాలు నడుస్తున్నయి దేశంల. నన్ను ఇడ్సవెట్టెయ్!’’ వణుకుతున్న గొంతులో బాధ, భయం కలగలిపిన మాటలు వచ్చాయి.

‘‘రోజులెప్పుడూ ఒకేలా ఉండవు సమీర. మంచి రోజులొస్తాయి. నాకా నమ్మకం ఉంది’’.

‘‘నాకు లేదు అయాన్! మన చేత్లేం లేదు. కొన్నేండ్ల నుంచి సూస్తున్న, మా దగ్గర్నే కాదు దేశం మొత్తం అంతే ఉంది. ఎప్పుడు ఏదో ఒక జాగల మతం లేకపోతె కులం మీద లొల్లి నడుస్తున్నది. ఓళ్లని సపోర్ట్ జేసే గౌర్నమెంట్ అస్తె ఆళ్లు రెచ్చిపోతున్నరు. ఊహల్ల బత్కుడు నాకు రాదు. మనం కల్సినమని నేను మర్శిపోత. నువ్వు గుడ మర్శిపో.. ప్లీజ్!’’.

‘‘ఐ లవ్ యూ సమీర. ఐ రియల్లీ లవ్ యూ!’’ చేజారిపోతున్న ప్రాణసఖికి, మళ్లీ చెప్పలేనేమోనన్న బెంగ కనిపించిందా గొంతులో.

‘‘సేమ్ టూ యూ అయాన్’’ అని అనుకోకుండా వచ్చిన మాటలకు తల పట్టుకొని..

‘‘అయ్యో.. ఐ మీన్ ఐ టూ లవ్ యూ’’ అన్నది కళ్లు మూసుకొని.

బాధలో కూడా వచ్చిన చిన్న నవ్వును ఆపి..

‘‘యు నో వాట్?’’ అన్నాడు.

కళ్లలోంచి నీళ్లు జలపాతం అవుతుంటే..

‘‘ఏందబ్బా?’’ అన్నది.

‘‘విడిపోయే ముందు ఐలవ్‌యూ చెప్పుకొన్న జంట.. బహుశా ఈ ప్రపంచంలో మనమే కావచ్చు’’.. మసకబారుతున్న కళ్లను తుడిచి చెప్పాడు.

‘‘గుడ్ బై!’’ గద్గద స్వరంతో అన్నది.

‘‘బై!’’.. గొంతు బొంగురు పోతుండగా కట్ చేశాడు.

చాలాసేపు మోకాళ్లలో తలపెట్టుకొని ఏడ్చింది ఆమె. ఫోన్ తీసి..

‘‘నువ్వు ఎవర్ని ప్రేమించాలన్న విషయం అసలు నీకే మాత్రం సంబంధంలేని వ్యక్తుల చేతుల్లో ఉందన్న నిజం తెలిసినప్పుడు..’’ అని టైప్ చేసి, అందరికీ కనిపించేలా, అన్ని సోషల్ మీడియా మాధ్యమాల్లో పోస్ట్ చేసింది.

అది చూసిన అతను గుండె పగిలేలా మనసులోనే రోదించాడు. ■

అరుణ్ కుమార్ ఆలూరి

దేశంలో అక్కడక్కడా మతం పేరుతో జరుగుతున్న సంఘటనలు.. స్వచ్ఛమైన మనసులను ఎలా ప్రభావితం చేస్తాయో చెప్పే కథ.. ‘వెన్ రియలైజ్ దట్’. రచయిత అరుణ్ కుమార్ ఆలూరి. ఈయన స్వస్థలం నిజామాబాద్ జిల్లాలోని అభంగపట్నం. బీ టెక్ చేసి.. సినీ రచయితగా పనిచేస్తున్నారు. జయమ్మ పంచాయతీ, 8 ఏఎం మెట్రో చిత్రాలకు స్క్రిప్ట్ కన్సల్టెంట్‌గా, షరతులు వర్తిస్తాయి, టెన్షన్ కైకు బాబా సినిమాలకు కోరైటర్‌గా పనిచేశారు. 2007 నుంచి కథలు రాస్తున్నారు. ఇప్పటివరకు 20 కథలు, 20 నానీలు రాశారు. మేడిపండు (ఆటా), మిణుకుమనే ఆశలు (తెలుగు వెలుగు), సుబ్బయ్య తాత పెళ్లి (విశాలాక్షి), సూపర్‌ఫాస్ట్ రైటర్ (సారంగ), తండ్లాట (నమస్తే తెలంగాణ), వంట చేయగలవా ఓ నరహరి (ఈనాడు) కథలు గుర్తింపు పొందాయి. దాదాపు అన్ని ప్రధాన పత్రికలలో ఈయన కథలు అచ్చయ్యాయి. అమెరికన్ తెలుగు అసోసియేషన్, వాసా ఫౌండేషన్ – సాహితీ కిరణం, తెలుగుతల్లి కెనడా, విశాలాక్షి, నమస్తే తెలంగాణ – ముల్కనూరు సాహితీ పీఠం, నవసాహితి ఇంటర్నేషనల్ (చెన్నై) నుంచి బహుమతులు, పురస్కారాలు అందుకున్నారు.